

➤ FRA PRESIDENTEN

Sykehusstreiken ble avsluttet uten enighet, men den har bidratt til å styrke fellesskapet blant arbeidstakerne. Vi gir oss aldri.

Vi står sammen

Tillitsvalgt. En betegnelse som jeg bærer med både stolthet og ydmykhet. Og et verv jeg deler med mange. Legeforeningen har ca. 3 500 tillitsvalgte. I høst har vi også erfart at vi er del av et større fellesskap. Under Akademikerstreiken i sykehus fikk vi støtte fra en samlet fagbevegelse. Det fikk stor betydning for opinionsdannelsen og moralen. Vi må ta ansvar for at det får betydning også framover.

Med fire forskjellige hovedorganisasjoner for norske arbeidstakere, vil det alltid være noe som skiller oss. Ved noen korsveier vil vi velge forskjellig retning. Likevel er det min overbevisning at det er aller mest som forener oss. Det vitner streiken i høst om. Sentrale forbund i sykehusene var tidlig på banen med sin støtte til Akademikerne, og mot slutten av streiken hadde vi hele bredden av fagforeninger og hovedsammenslutninger i ryggen.

Dette hadde stor betydning for at folk forstod at konflikten ikke dreide seg om leger som skulle ha mer penger, men om forsvarlig arbeidstid og medbestemmelse for alle ansatte. Hvis de tillitsvalgte står igjen på tilskuerplass, mens arbeidsgiver har bukten og begge endene, ja, da spøker det for den norske modellen. Her har fagbevegelsen et felles anliggende. Høstens konflikt har gitt oss et ansvar for å bidra, slik at partene i arbeidslivet og myndighetene sammen blir dyktigere til å finne de gode løsningene.

Det er mange som skal takkes etter tidenes lengste Akademikerstreik i sykehus. Vi kom ikke til enighet med Spekter, og kampen for kollektivt vern fortsetter. Men gjennom streiken oppnådde vi et styrket fellesskap. Jeg opplever et sterkt samhold i Akademikerne, i streikekomiteene og lokalt på de arbeidsplassene som var tatt ut i streik. Alles deltakelse har hatt betydning.

Det største bidraget til fellesskapet har de streikende stått for – dag ut og dag inn på streikevakt, med blide fjes og godt budskap. Men like viktig har innsatsen vært fra alle de som har støttet de streikende underveis: De som jobbet og fikk hjulene til å gå rundt på forsvarlig vis, med synlig støtte-button på skjorta. De som twitret og postet små og store nyheter og ytringer. De som kvasset pennen og stakk hodet fram i den offentlige diskursen. De som sent og tidlig besvarte spørsmål og problemer inne på war-room hos Akademikerne. De sekretariatsansatte som heller ikke har hatt regulert arbeidstid denne måneden. De sentrale tillitsvalgte som har reist rundt og holdt oss samlet og engasjert. Alle har bidratt og fylt sine roller, og alle har vi følt alvoret ved å være del av en viktig konflikt.

Men ved siden av det harde arbeidet og alvoret i det vi kjemper for, har jeg også kjent på glede og stolthet over å være del av fellesskapet. Et fellesskap som går hele veien fra samholdet på avdelingen til fellesskapet på arbeidstakersida i den norske modellen. Det er styrken vi må bruke i det videre arbeidet. Vi gir oss aldri.

Marit Hermansen
marit.hermansen@legeforeningen.no
president